

Arrest

nr. 315 053 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. D'HONDT loco advocaat P. ROBERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten. U bent Ahmadi moslim. U bent in 1975 geboren in Taxela, provincie Punjab en woonde van 1981 tot uw vertrek uit Pakistan in de stad Karachi, provincie Sindh. Uw man en twee zonen verblijven nog steeds in Karachi.

U werkte enkele jaren als leerkracht. U werd tijdelijk ontslagen toen personen van een niet-Ahmadi moskee hierop aandrongen, maar een jaar later ging u opnieuw werken op dezelfde school. U stopte met uw job toen u huwde in 2003 omdat uw schoonfamilie niet graag had dat u werkte.

U was actief in uw lokale Ahmadiyya gemeenschap. De laatste zes jaar voor uw vertrek was u voorzitter van de Iajna (vrouwen ouder dan 15 jaar). U hebt in Pakistan ook nog andere functies uitgeoefend, met name secretaris taleem al quran (koranonderwijs) en secretaris nasirat (meisjes tussen 7 en 15 jaar). De activiteiten van jullie gemeenschap werden soms tijdelijk stopgezet of op kleinere schaal georganiseerd omdat de veiligheidsomstandigheden slecht waren.

Op 18 januari 2023 hoorde u een ongewoon geluid toen u in de moskee aan het rusten was. U verstopte zich en ging naar huis toen het opnieuw rustig was. De volgende dag kwam u te weten dat maulvi's op de moskee waren geklommen en de minaretten hadden vernield. Op 18 februari 2023 werd u onderweg naar huis gevolgd door jongens van een niet-Ahmadi moskee die zeiden dat Qadiani's (scheldwoord voor Ahmadi's) vermoord moesten worden. U ging een winkel binnen om aan hen te ontkomen, u verliet na enige tijd de winkel via de achterdeur en ging via een omweg naar huis.

Uw broer, A.(...) A.(...)(CGVS (...), O.V. (...)), verblijft al lang in België. In september 2022 werd hij ziek en deed u een visumaanvraag om naar België te reizen. U verkreeg na enige tijd een visum en reisde op 1 maart 2023 legaal naar België. U was aanvankelijk van plan om na een week terug te keren naar Pakistan, maar op de zesde dag van uw verblijf zei uw man dat de situatie van Ahmadi's verslechterd was, er waren namelijk bedreigingen dat hoge Ahmadi functionarissen vermoord zouden worden en dat zaken van Ahmadi's beschadigd zouden worden. Op aanraden van uw man bleef u in België. Op 13 maart 2023 deed u een verzoek om internationale bescherming. Bij terugkeer naar Pakistan vreest u gedood te worden omwille van uw religie.

Sinds november 2023 oefent u in de lokale Ahmadi gemeenschap in Luik de functies van secretaris taleem (opleiding), ishaat (verdelen van boeken) en sanato dastakari (aanleren van een vak aan vrouwen) uit.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw huidige en twee vervallen paspoorten, geboorteakte, officiële en religieuze huwelijksaktes en een document met de gegevens van uw vluchten. U legt kopieën neer van volgende documenten: twee attesten van de Ahmadiyya gemeenschap in België, drie aanklachten over de moord op een neef van uw man, de moord op een vriend van uw man en de moord op de man van een nicht van uw man, een document in verband met de arrestatie van uw vader in 1986 nadat hij een poster op de muur had geplakt, een door u opgestelde verklaring over incidenten, twee kaarten van uw buurt en moskee, een certificaat van gezinssamenstelling en drie artikels van het International Human Rights Committee over incidenten in moskeeën. Na het onderhoud bezorgde uw raadsheer een schrijven met opmerkingen op de notities.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Bij terugkeer naar Pakistan vreest u gedood te worden omwille van uw religie.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat Ahmadi in Pakistan te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweld. Zo bevat de Pakistaanse 'Penal Code' meerdere artikelen die er specifiek op zijn gericht om het geloof van de Ahmadiyya-gemeenschap als blasfemie te beschouwen en strafrechtelijk te vervolgen. In deze context ontstond een klimaat van religieuze intolerantie en straffeloosheid ten aanzien van de Ahmadiyya-gemeenschap, dat de leden van deze gemeenschap blootstelt aan mishandeling, geweld en intimidatie vanwege sommige medeburgers, alsook vanwege de Pakistaanse overheid. Dit klimaat van religieuze intolerantie en straffeloosheid wordt door de Pakistaanse autoriteiten gedoogd en in sommige gevallen zelfs aangemoedigd, zoals bijvoorbeeld het tolereren en vergoelijken van anti-Ahmadi propaganda vanwege onder meer extremistische, religieuze groeperingen. Ook in het dagelijkse leven worden de Ahmadi geconfronteerd met haat, (valse) beschuldigingen van blasfemie, bedreigingen, economische belemmeringen en andere discriminatoire bejegeningen vanwege hun medeburgers. De meerderheid van geweldsplegingen en/of aanklachten van blasfemie tegen de gemeenschap is afkomstig van medeburgers, omwonenden, van lokale geestelijken, al dan niet opgezwepen door haatspeech, en geïndoctrineerd door onevenwichtige curricula in het onderwijs en straffeloze uitingen van haat in de media, ook door politieke leiders. Het aantal aanklachten tegen Ahmadi's onder de blasfemiewetgeving is gedaald sinds 2018 maar vanaf 2021 is een stijging te bemerken. In 2021 en 2022 werden respectievelijk 110 en 107 Ahmadi's aangeklaagd.

Verder dient erop gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat lokale personen die een positie bekleden en een zeker aanzien genieten in de Ahmadiyya-gemeenschap het meeste risico lopen om

het slachtoffer te worden van een doelgerichte aanval of moord. Dient evenwel te worden opgemerkt dat het aantal Ahmadi in Pakistan geschat wordt tussen 400 000 tot 600 000 en 2 miljoen tot 5 miljoen, terwijl het aantal doelgerichte moorden in de jaren 2014-2020 varieert tussen twee en elf moorden per jaar. In de jaren 2021-2022 en de eerste helft van 2023 ging het om respectievelijk 3, 3 en 1 moorden per jaar.

Hoewel rekening moet worden gehouden met mogelijke onderrapportering van geweldsdelicten tegen Ahmadi's, en hoewel het CGVS zich bewust is van de precaire situatie waarin Ahmadi in Pakistan zich kunnen bevinden, dient in het licht van de beschikbare landeninformatie besloten te worden dat het loutere feit Ahmadi te zijn in Pakistan als dusdanig niet volstaat om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of te de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit wordt bevestigd door de UNHCR in de **"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Members of Religious Minorities from Pakistan"** van januari 2017 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5857ed0e4.html> of <https://www.refworld.org>). Hierin stelt de UNHCR dat Ahmadi "are likely to be in need of international refugee protection on account of religion, ethnicity, (imputed) political opinion, and/ or other relevant grounds, depending on the individual circumstances of the case". Uit de **COI Focus Pakistan. De Ahmadiyya-gemeenschap van 10 oktober 2023** (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat UNHCR sinds januari 2020 geen nieuwe richtlijnen heeft gepubliceerd met betrekking tot religieuze minderheden in Pakistan.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen volgt dat een verwijzing naar een risicoprofiel, met name het behoren tot de Ahmadi-gemeenschap, niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

1. Het is omwille van onderstaande redenen niet geloofwaardig dat de situatie voor Ahmadi's in Pakistan in maart 2023 op minder dan een week tijd dusdanig verslechterde dat u zich genoodzaakt zag in België te blijven en een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 8-11) :

1.1. U verklaart dat de activiteiten van jullie gemeenschap toen stopgezet werden omwille van bedreigingen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat zowel voor als na uw vertrek de situatie gelijkaardig was: zo werden zowel voor uw vertrek in 2023 als na uw vertrek in 2023 tot heden de activiteiten voor vrouwen soms tijdelijk stopgezet en soms tijdelijk op kleinschalige wijze georganiseerd.

1.2. U verklaart dat uw man tijdens uw verblijf in België in maart 2023 te horen kreeg dat hoge Ahmadi functionarissen bedreigd waren. U beschouwt u en uw man als hoge functionaris omdat jullie actieve leden zijn met een zekere zichtbaarheid. Uit uw verklaringen blijkt echter dat er altijd al bedreigingen waren geweest tegen hoge functionarissen en actieve leden, ook dit was dus geen acute verslechtering van de situatie.

1.3. Gevraagd naar de situatie van uw man sinds uw vertrek uit Pakistan tot nu heeft u het eerst over problemen die hij meemaakte vóór uw vertrek uit Pakistan, met name dat hij aangevallen en bestolen werd. U geeft vervolgens aan dat hij sinds uw vertrek nog meer veiligheidsproblemen meemaakte, met name dat hij achtervolgd wordt en dat mensen hem proberen doen vallen, wat u echter niet staft. U geeft aan dat hij omwille van die redenen stopte met zijn functie als secretaris mal (economie), maar het CGVS merkt op dat u eerder verklaarde dat hij twee jaar geleden, dus reeds een jaar voor uw vertrek uit Pakistan, stopte met deze functie en een andere functie opnam, waaruit blijkt dat hij niet omwille van de verslechterde situatie sinds maart 2023 stopte met zijn functie (NPO, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt geen enkel geloofwaardig concreet element dat erop wijst dat de veiligheidssituatie van uw man sinds maart 2023 tot heden verslechterd is.

1.4. Uw man en kinderen verblijven nog steeds op hetzelfde adres in Pakistan. Gevraagd naar de reden waarom zij Pakistan niet verlieten, zei u dat ze zullen komen als u erkend wordt [als vluchteling]. Als de toestand voor Ahmadi's in maart 2023 op korte tijd dusdanig verslechterd was, is het echter niet aannemelijk dat uw man en kinderen het risico zouden nemen om in Pakistan te blijven en te wachten tot u erkend wordt en zij met gezinshereniging naar België zouden kunnen komen, wat jaren zou kunnen aanslepen zonder de zekerheid dat dit effectief zou lukken. Bovendien is uw oudste zoon reeds meerderjarig, waardoor hij niet zomaar naar België zou kunnen komen zelfs indien u erkend zou worden. Hierop gewezen, zei u dat er geld nodig is om uit Pakistan te kunnen vertrekken en dat uw zoon bang is om alleen te vertrekken gezien hij nog nooit alleen gereisd heeft. Beide redenen houden weinig steek. U verklaarde eerder immers dat u van plan was om samen met uw hele gezin Pakistan te verlaten, wat een indicatie is dat jullie voldoende financiële middelen hebben. Ook het feit dat u de voorbije jaren herhaaldelijk naar Europa en India reisde wijst erop dat jullie financiële situatie niet slecht is. Voorts is het weinig aannemelijk dat u en uw man jullie zoon in gevaar in

Pakistan zouden laten leven omdat hij, een volwassen jongeman die zelfstandig en intelligent genoeg is om universitaire studies te starten, niet alleen durft te reizen.

2. De incidenten die u meemaakte kort voor uw reis naar België volstaan omwille van onderstaande redenen niet om een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk te maken:

2.1. Bij het incident in de moskee werden enkel minaretten vernield (NPO, p. 11). Er is geen enkele indicatie dat personen, laat staan u persoonlijk, gevisieerd werden bij dit incident. U verklaarde voorts bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit incident plaatshad in februari, terwijl u bij het CGVS zei dat het op 18 januari 2023 was (NPO, p. 11). Dat er verwarring was omdat er in februari ook een moskee werd aangevallen is een weinig overtuigende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. In elk geval legt u geen enkel bewijs neer dat u aanwezig was in de moskee ten tijde van het incident.

2.2. U legt geen enkel bewijs neer van het incident waarbij u achtervolgd werd door personen die zeiden dat Qadiani's vermoord moeten worden (NPO, p. 11-12). In uw schriftelijke verklaring (An incident of harassment) geeft u aan dat u hen expliciet "kill her" hoorde zeggen. U zou dit incident echter pas gemeld hebben aan de Ahmadiyya gemeenschap nadat u naar België kwam en nadat de gemeenschap u gevraagd had of u zoiets meegemaakt had. Dat u enerzijds aangeeft dat die personen de intentie hadden om u te vermoorden, maar dat u anderzijds in Pakistan niets ondernam om dit te melden en/of hulp te krijgen van uw gemeenschap en/of de autoriteiten ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident.

2.3. U verklaart dat u in maart 2023 aanvankelijk van plan was terug te keren van België naar Pakistan (NPO, p. 7). U zou van plan geweest zijn om terug te keren naar Pakistan en daarna opnieuw het land te verlaten, ditmaal samen met uw gezin (NPO, p. 10). Als u in februari 2023 daadwerkelijk met de dood bedreigd was houdt het echter geen steek dat u het risico zou nemen om in maart 2023 nog terug te keren naar Pakistan alvorens opnieuw uw land te verlaten. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid, minstens de ernst van bovenvermelde incidenten die u kort voor uw vertrek naar België zou meegemaakt hebben.

3. U reisde in 2017 en 2020 omwille van familiale redenen naar Duitsland, maar u deed toen geen verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 17). Nochtans verklaart u dat u reeds lang geleden problemen had omwille van uw religie, zo zou u voor uw huwelijk tijdelijk ontslagen zijn omwille van uw religie. U legt documenten neer ter staving van problemen van uw vader en moorden op verwanten en een vriend van uw man omwille van religieuze redenen, dit alles gebeurde voor uw reizen naar Duitsland, met name in 1986, 2012, 2013 en 2016 (NPO, p. 12-13). Dat u desondanks in 2017 en 2020 geen verzoek om internationale bescherming deed en vrijwillig terugkeerde naar Pakistan relativeert de ernst van uw vrees aanzienlijk. U geeft zelf aan dat uw toestand in Pakistan toen niet zo slecht was en zoals reeds werd opgemerkt zijn er geen concrete, geloofwaardige indicaties dat de toestand aanzienlijk verslechterd is sinds maart 2023 (NPO, p. 7).

4. Tenslotte dient opgemerkt te worden dat het actief lid zijn van de Ahmadiyya-gemeenschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk zal worden bedreigd en vervolgd. Uit de COI Focus Pakistan. De Ahmadiyya-gemeenschap van 10 oktober 2023 blijkt immers dat het relatieve belang van verschillende functies en de zichtbaarheid van deze functies sterk verschilt binnen de gemeenschap. In casu dient te worden vastgesteld dat uw activiteiten in het verleden of het heden voor de Ahmadi-gemeenschap uw terugkeer naar Pakistan niet in de weg staan.

Wat uw vroegere activiteiten in Pakistan betreft, dient opgemerkt te worden dat de hoogste functie die u uitgeoefend hebt secretaris van de Iajna was, meer bepaald de laatste zes jaar voor uw vertrek naar België (NPO, p. 5). Minstens tijdens uw reis naar Duitsland in 2020 oefende u al deze functie uit, desondanks deed u geen verzoek om internationale bescherming in Duitsland, keerde u vrijwillig terug naar Pakistan en zette u uw functie verder. Ook in maart 2023 was u aanvankelijk nog van plan vanuit België terug te keren naar Pakistan. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u Pakistan verlaten heeft omwille van het feit dat u niet in alle vrijheid en zonder enige belemmering uw geloof heeft kunnen belijden.

5. Wat betreft uw activiteiten in België kan vastgesteld worden dat u in 2023 in Luik aangesteld bent als lokale secretaris taleem (opleiding), waarbij u online les geeft, ishaat (verdelen van boeken) en sanato dastakari (aanleren van een vak aan vrouwen). Uit uw verklaringen blijkt dat u in Pakistan ook secretaris taleem bent geweest en dat u de laatste zes jaar voor uw vertrek voorzitter was van de Iajna, wat een hogere functie is dan de functies die u momenteel in België bekleedt (NPO, p. 5). Gezien u er niet in slaagde aan te tonen dat u in Pakistan vervolgd werd toen u een hogere functie uitoefende (zie supra), is er geen indicatie dat u omwille van uw lagere functies in België een risico op vervolging zou lopen bij terugkeer. U toont bovendien niet aan dat uw activiteiten in België gekend zijn in Pakistan. U toont daarnaast ook niet aan dat u bij terugkeer naar Pakistan dezelfde functies zou (kunnen) uitoefenen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers niet dat functies uitgeoefend in de Ahmadi-gemeenschap in het buitenland, bij terugkeer naar Pakistan kunnen worden opgenomen. U slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat u omwille van voormelde activiteiten een gegronde vrees tot vervolging loopt bij terugkeer naar uw land van herkomst.

6. De door u neergelegde **documenten** die zich in het administratieve dossier bevinden doen geen afbreuk aan de vaststellingen van het CGVS:

4.1. Uw paspoorten, geboorteakte, huwelijksaktes, document van gezinssamenstelling, attesten van de Ahmadiyya-gemeenschap in België, de informatie over uw vluchten en de kaarten van Karachi hebben betrekking op uw identiteit, familiebanden, functies in de gemeenschap in Pakistan en in België, uw reis en de ligging van uw woning en moskee, elementen die niet in twijfel getrokken worden in deze beslissing.

4.2. De documenten over de moorden op een neef van uw man, een vriend van uw man en de man van een nicht van uw man hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw persoonlijke vervolgingsvrees. Bovendien gebeurden deze incidenten in 2012, 2013 en 2016, jaren voor uw verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 12). Het document in verband met de arrestatie van uw vader in 1986 en zijn vrijlating na twee dagen nadat hij een poster op de muur had geplakt (NPO, p. 12) wijst evenmin op een actuele vervolgingsvrees in uw hoofd. Gevraagd wat het verband is tussen deze documenten en uw verzoek om internationale bescherming zegt u slechts dat het moeilijk is voor Ahmadi's om een huis te huren en dat uw man u aanmaande in België te blijven omwille van de slechte situatie. Op geen enkel moment legt u een concreet verband.

4.3. De door u opgestelde verklaring over incidenten is louter een schriftelijke weergave van het asielrelaas dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalde en aanvullende informatie over uw man en kinderen, onderwijs en tewerkstelling van Ahmadi's. Dat uw man omwille van zijn religie geen promotie maakte en dat uw zoon geslagen werd door jongens van zijn school – elementen die u overigens niet staakt en louter blote beweringen zijn wijst niet op een gegronde vrees in uw hoofd. De algemene informatie over onderwijs en tewerkstelling is niet relevant gezien u reeds lang geleden afstudeerde en stopte met werken op vraag van uw schoonfamilie. Het louter verwijzen naar de algemene situatie in verband met onderwijs en tewerkstelling is hoe dan ook onvoldoende om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken.

4.4. Uit de artikels over incidenten in Ahmadi moskeeën blijkt dat het telkens materiële vernieling van minaretten andere vandalisering van moskeeën betreft. Dergelijke acties zijn uiteraard afkeurenswaardig, maar wijzen niet op een persoonlijke vervolgingsvrees in uw hoofd. Slechts in één artikel is sprake van een aanval op aanwezige gelovigen, met name op 4 september 2023, al dient gezegd dat in de video vermeld in het artikel enkel materiële vandaliserings te zien zijn. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt voorts dat de autoriteiten actie ondernamen en kort daarna drie verdachten arresteerden (zie blauwe map: Three suspects arrested after Ahmadiyya place of worship vandalised in Karachi's Saddar). Dit ene incident is onvoldoende om op een vervolgingsvrees in uw hoofd te wijzen.

7. De **opmerkingen op de notities** overgemaakt door uw raadsheer kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. De door u vermelde problemen van uw familie zijn in rekening genomen bij de beoordeling (zie supra). Het CGVS erkent dat in de notities niets steeds weergegeven is wanneer u onderbroken werd met het oog op een volledige vertaling of wanneer de tolk iets verduidelijkte, maar dit heeft geen impact op de beoordeling. De uiteindelijke vertaling werd immers steeds correct genoteerd. Er is voorts geen enkele concrete aanwijzing dat u geen volledige verklaringen hebt kunnen afleggen. U verklaarde op het einde van het onderhoud dat u alles verteld had over uw problemen en vrees (NPO, p. 14). Uw raadsheer merkte hierna op dat u soms gevraagd werd even te wachten met uw verklaringen, waardoor hij de indruk had dat u soms uw verhaal niet had kunnen afmaken, maar hij kon geen concrete punten aangeven (NPO, p. 14). Hierna vroeg de protection officer aan u of er bepaalde zaken waren die u niet volledig had kunnen vertellen en die u nog wou vertellen, waarop u antwoordde dat u alles verteld had en enkel toevoegde dat u God dankbaar was dat u een visum kreeg.

8. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat **uw broer A.(...) A.(...)na** zijn verzoek om internationale bescherming in 2001 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf kreeg.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend. Bijgevolg kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI F o c u s Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap.

Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. In 2017 had de provincie een geschat inwonersaantal van bijna 48 miljoen inwoners, waarbij iets meer dan de helft woonachtig was in stedelijk gebied.

In Sindh is sinds 2014 een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de TTP, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat TTP en in mindere mate ISKP in de provincie Sindh. Er werd gerapporteerd over enkele 'sleeper cells' van TTP in de Karachi. Voorts blijkt dat verschillende Sindhi-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. Gewapende groeperingen uit Balochistan konden zo hun operationeel gebied uitbreiden tot Karachi. Daarnaast vormden criminele activiteiten een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Volgens ACLED werden er in 2022 59 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode acht aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde 25 incidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. CRSS rapporteerde een daling van 50% van het geweld in de provincie Sindh in vergelijking met 2021. Het merendeel van de gewelddaden die plaatsvonden waren bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers geviséerd worden.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Sindh. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/7 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht

“Bij terugkeer naar Pakistan vreest u gedood te worden omwille van uw religie.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat Ahmadi in Pakistan te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweld. Zo bevat de Pakistaanse ‘Penal Code’ meerdere artikelen die er specifiek op zijn gericht om het geloof van de Ahmadiyya-gemeenschap als blasfemie te beschouwen en strafrechtelijk te vervolgen. In deze context ontstond een klimaat van religieuze intolerantie en straffeloosheid ten aanzien van de Ahmadiyya-gemeenschap, dat de leden van deze gemeenschap blootstelt aan mishandeling, geweld en intimidatie vanwege sommige medeburgers, alsook vanwege de Pakistaanse overheid. Dit klimaat van religieuze intolerantie en straffeloosheid wordt door de Pakistaanse autoriteiten gedoogd en in sommige gevallen zelfs aangemoedigd, zoals bijvoorbeeld het tolereren en vergoelijken van anti-Ahmadi-propaganda vanwege onder meer extremistische, religieuze groeperingen. Ook in het dagelijkse leven worden de Ahmadi geconfronteerd met haat, (valse) beschuldigingen van blasfemie, bedreigingen, economische belemmeringen en andere discriminatoire bejegeningen vanwege hun medeburgers. De meerderheid van geweldsplegingen en/of aanklachten van blasfemie tegen de gemeenschap is afkomstig van medeburgers, omwonenden, van lokale geestelijken, al dan niet opgezwepen door haatspeech, en geïndoctrineerd door onevenwichtige curricula in het onderwijs en straffeloze uitingen van haat in de media, ook door politieke leiders. Het aantal aanklachten tegen Ahmadi's onder de blasfemiewetgeving is gedaald sinds 2018 maar vanaf 2021 is een stijging te bemerken. In 2021 en 2022 werden respectievelijk 110 en 107 Ahmadi's aangeklaagd.

Verder dient erop gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat lokale personen die een positie bekleden en een zeker aanzien genieten in de Ahmadiyya-gemeenschap het meeste risico lopen om het slachtoffer te worden van een doelgerichte aanval of moord. Dient evenwel te worden opgemerkt dat het aantal Ahmadi in Pakistan geschat wordt tussen 400 000 tot 600 000 en 2 miljoen tot 5 miljoen, terwijl het aantal doelgerichte moorden in de jaren 2014-2020 varieert tussen twee en elf moorden per jaar. In de jaren 2021-2022 en de eerste helft van 2023 ging het om respectievelijk 3, 3 en 1 moorden per jaar.

Hoewel rekening moet worden gehouden met mogelijke onderrapportering van geweldsdelicten tegen Ahmadi's, en hoewel het CGVS zich bewust is van de precare situatie waarin Ahmadi in Pakistan zich kunnen bevinden, dient in het licht van de beschikbare landeninformatie besloten te worden dat het loutere feit Ahmadi te zijn in Pakistan als dusdanig niet volstaat om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of te de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit wordt bevestigd door de UNHCR in de **“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Members of Religious Minorities from Pakistan”** van januari 2017 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5857ed0e4.html> of <https://www.refworld.org>). Hierin stelt de UNHCR dat Ahmadi *“are likely to be in need of international refugee protection on account of religion, ethnicity, (imputed) political opinion, and/ or other relevant grounds, depending on the individual circumstances of the case”*. Uit de **COI Focus Pakistan. De Ahmadiyya-gemeenschap van 10 oktober 2023** (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat UNHCR sinds januari 2020 geen nieuwe richtlijnen heeft gepubliceerd met betrekking tot religieuze minderheden in Pakistan.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen volgt dat een verwijzing naar een risicoprofiel, met name het behoren tot de Ahmadi-gemeenschap, niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen:

1. Het is omwille van onderstaande redenen niet geloofwaardig dat de situatie voor Ahmadi's in Pakistan in maart 2023 op minder dan een week tijd dusdanig verslechterde dat u zich genooddaakt zag in België te blijven en een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 8-11) :

1.1. U verklaart dat de activiteiten van jullie gemeenschap toen stopgezet werden omwille van bedreigingen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat zowel voor als na uw vertrek de situatie gelijkaardig was: zo werden zowel voor uw vertrek in 2023 als na uw vertrek in 2023 tot heden de activiteiten voor vrouwen soms tijdelijk stopgezet en soms tijdelijk op kleinschalige wijze georganiseerd.

1.2. U verklaart dat uw man tijdens uw verblijf in België in maart 2023 te horen kreeg dat hoge Ahmadi functionarissen bedreigd waren. U beschouwt u en uw man als hoge functionaris omdat jullie actieve leden zijn met een zekere zichtbaarheid. Uit uw verklaringen blijkt echter dat er altijd al bedreigingen waren geweest tegen hoge functionarissen en actieve leden, ook dit was dus geen acute verslechtering van de situatie.

1.3. Gevraagd naar de situatie van uw man sinds uw vertrek uit Pakistan tot nu heeft u het eerst over problemen die hij meemaakte vóór uw vertrek uit Pakistan, met name dat hij aangevallen en bestolen werd. U geeft vervolgens aan dat hij sinds uw vertrek nog meer veiligheidsproblemen meemaakte, met name dat hij achtervolgd wordt en dat mensen hem proberen doen vallen, wat u echter niet staakt. U geeft aan dat hij omwille van die redenen stopte met zijn functie als secretaris mal (economie), maar het CGVS merkt op dat u eerder verklaarde dat hij twee jaar geleden, dus reeds een jaar voor uw vertrek uit Pakistan, stopte met deze functie en een andere functie opnam, waaruit blijkt dat hij niet omwille van de verslechterde situatie sinds maart 2023 stopte met zijn functie (NPO, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt geen enkel geloofwaardig concreet element dat erop wijst dat de veiligheidssituatie van uw man sinds maart 2023 tot heden verslechterd is.

1.4. Uw man en kinderen verblijven nog steeds op hetzelfde adres in Pakistan. Gevraagd naar de reden waarom zij Pakistan niet verlieten, zei u dat ze zullen komen als u erkend wordt [als vluchteling]. Als de toestand voor Ahmadi's in maart 2023 op korte tijd dusdanig verslechterd was, is het echter niet aannemelijk dat uw man en kinderen het risico zouden nemen om in Pakistan te blijven en te wachten tot u erkend wordt en zij met gezinshereniging naar België zouden kunnen komen, wat jaren zou kunnen aanslepen zonder de zekerheid dat dit effectief zou lukken. Bovendien is uw oudste zoon reeds meerderjarig, waardoor hij niet zomaar naar België zou kunnen komen zelfs indien u erkend zou worden. Hierop gewezen, zei u dat er geld nodig is om uit Pakistan te kunnen vertrekken en dat uw zoon bang is om alleen te vertrekken gezien hij nog nooit alleen gereisd heeft. Beide redenen houden weinig steek. U verklaarde eerder immers dat u van plan was om samen met uw hele gezin Pakistan te verlaten, wat een indicatie is dat jullie voldoende financiële middelen hebben. Ook het feit dat u de voorbije jaren herhaaldelijk naar Europa en India reisde wijst erop dat jullie financiële situatie niet slecht is. Voorts is het weinig aannemelijk dat u en uw man jullie zoon in gevaar in Pakistan zouden laten leven omdat hij, een volwassen jongeman die zelfstandig en intelligent genoeg is om universitaire studies te starten, niet alleen durft te reizen.

2. De incidenten die u meemaakte kort voor uw reis naar België volstaan omwille van onderstaande redenen niet om een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofdte aannemelijk te maken:

2.1. Bij het incident in de moskee werden enkel minaretten vernield (NPO, p. 11). Er is geen enkele indicatiedat personen, laat staan u persoonlijk, gevisieerd werden bij dit incident. U verklaarde voorts bij de Dienst Vreemdelingen zaken dat dit incident plaatshad in februari, terwijl u bij het CGVS zei dat het op 18 januari 2023 was (NPO, p. 11). Dat er verwarring was omdat er in februari ook een moskee werd aangevallen is een weinig overtuigende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. In elk geval legt u geen enkel bewijs neer dat u aanwezig was in de moskee ten tijde van het incident.

2.2. U legt geen enkel bewijs neer van het incident waarbij u achtervolgd werd door personen die zeiden dat Qadiani's vermoord moeten worden (NPO, p. 11-12). In uw schriftelijke verklaring (An incident of harassment) geeft u aan dat u hen expliciet "kill her" hoorde zeggen. U zou dit incident echter pas gemeld hebben aan de Ahmadiyya gemeenschap nadat u naar België kwam en nadat de gemeenschap u gevraagd had of u zoiets meegemaakt had. Dat u enerzijds aangeeft dat die personen de intentie hadden om u te vermoorden, maar dat u anderzijds in Pakistan niets ondernam om dit te melden en/of hulp te krijgen van uw gemeenschap en/of de autoriteiten ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident.

2.3. U verklaart dat u in maart 2023 aanvankelijk van plan was terug te keren van België naar Pakistan (NPO, p. 7). U zou van plan geweest zijn om terug te keren naar Pakistan en daarna opnieuw het land te verlaten, ditmaal samen met uw gezin (NPO, p. 10). Als u in februari 2023 daadwerkelijk met de dood bedreigd was houdt het echter geen steek dat u het risico zou nemen om in maart 2023 nog terug te keren naar Pakistan alvorens opnieuw uw land te verlaten. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid, minstens de ernst van bovenvermelde incidenten die u kort voor uw vertrek naar België zou meegemaakt hebben.

3. U reisde in 2017 en 2020 omwille van familiale redenen naar Duitsland, maar u deed toen geen verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 17). Nochtans verklaart u dat u reeds lang geleden problemen had omwille van uw religie, zo zou u voor uw huwelijk tijdelijk ontslagen zijn omwille van uw religie. U legt documenten neer ter staving van problemen van uw vader en moorden op verwanten en een vriend van uw man omwille van religieuze redenen, dit alles gebeurde voor uw reizen naar Duitsland, met name in 1986, 2012, 2013 en 2016 (NPO, p. 12-13). Dat u desondanks in 2017 en 2020 geen verzoek om internationale bescherming deed en vrijwillig terugkeerde naar Pakistan relativeert de ernst van uw vrees aanzienlijk. U geeft zelf aan dat uw toestand in Pakistan toen niet zo slecht was en zoals reeds werd opgemerkt zijn er geen concrete, geloofwaardige indicaties dat de toestand aanzienlijk verslechterd is sinds maart 2023 (NPO, p. 7).

4. Tenslotte dient opgemerkt te worden dat het **actief lid zijn van de Ahmadiyya-gemeenschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk zal worden bedreigd en vervolgd**. Uit de **COI Focus Pakistan. De Ahmadiyya-gemeenschap van 10 oktober 2023** blijkt immers dat het relatieve belang van verschillende functies en de zichtbaarheid van deze functies sterk verschilt binnen de gemeenschap. In casu dient te worden vastgesteld dat uw activiteiten in het verleden of het heden voor de Ahmadi-gemeenschap uw terugkeer naar Pakistan niet in de weg staan.

Wat uw vroegere activiteiten in Pakistan betreft, dient opgemerkt te worden dat de hoogste functie die u uitgeoefend hebt secretaris van de Ijma was, meer bepaald de laatste zes jaar voor uw vertrek naar België (NPO, p. 5). Minstens tijdens uw reis naar Duitsland in 2020 oefende u al deze functie uit, desondanks deed u geen verzoek om internationale bescherming in Duitsland, keerde u vrijwillig terug naar Pakistan en zette u uw functie verder. Ook in maart 2023 was u aanvankelijk nog van plan vanuit België terug te keren naar Pakistan. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u Pakistan verlaten heeft omwille van het feit dat u niet in alle vrijheid en zonder enige belemmering uw geloof heeft kunnen belijden.

5. Wat betreft uw activiteiten in België kan vastgesteld worden dat u in 2023 in Luik aangesteld bent als lokale secretaris taleem (opleiding), waarbij u online les geeft, ishaat (verdelen van boeken) en sanato dastakari (aanleren van een vak aan vrouwen). Uit uw verklaringen blijkt dat u in Pakistan ook secretaris taleem bent geweest en dat u de laatste zes jaar voor uw vertrek voorzitter was van de Ijma, wat een hogere functie is dan de functies die u momenteel in België bekleedt (NPO, p. 5). Gezien u er niet in slaagde aan te tonen dat u in Pakistan vervolgd werd toen u een hogere functie uitoefende (zie supra), is er geen indicatie dat u omwille van uw lagere functies in België een risico op vervolging zou lopen bij terugkeer. U toont bovendien niet aan dat uw activiteiten in België gekend zijn in Pakistan. U toont daarnaast ook niet aan dat u bij terugkeer naar Pakistan dezelfde functies zou (kunnen) uitoefenen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers niet dat functies uitgeoefend in de Ahmadi-gemeenschap in het buitenland, bij terugkeer naar Pakistan kunnen worden opgenomen. U slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat u omwille van voormelde activiteiten een gegronde vrees tot vervolging loopt bij terugkeer naar uw land van herkomst.

6. De door u neergelegde **documenten** die zich in het administratieve dossier bevinden doen geen afbreuk aan de vaststellingen van het CGVS:

4.1. Uw paspoorten, geboorteakte, huwelijksaktes, document van gezinssamenstelling, attesten van de Ahmadiyya-gemeenschap in België, de informatie over uw vluchten en de kaarten van Karachi hebben betrekking op uw identiteit, familiebanden, functies in de gemeenschap in Pakistan en in België, uw reis en de ligging van uw woning en moskee, elementen die niet in twijfel getrokken worden in deze beslissing.

4.2. De documenten over de moorden op een neef van uw man, een vriend van uw man en de man van een nicht van uw man hebben geen bewijswaarde met betrekking tot uw persoonlijke vervolgingsvrees. Bovendien gebeurden deze incidenten in 2012, 2013 en 2016, jaren voor uw verzoek om internationale bescherming (NPO, p. 12). Het document in verband met de arrestatie van uw vader in 1986 en zijn vrijlating na twee dagen nadat hij een poster op de muur had geplakt (NPO, p. 12) wijst evenmin op een actuele

vervolgingsvrees in uw hoofde. Gevraagd wat het verband is tussen deze documenten en uw verzoek om internationale bescherming zegt u slechts dat het moeilijk is voor Ahmadi's om een huis te huren en dat uw man u aanmaande in België te blijven omwille van de slechte situatie. Op geen enkel moment legt u een concreet verband.

4.3. De door u opgestelde verklaring over incidenten is louter een schriftelijke weergave van het asielrelaas dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud aanhaalde en aanvullende informatie over uw man en kinderen, onderwijs en tewerkstelling van Ahmadi's. Dat uw man omwille van zijn religie geen promotie maakte en dat uw zoon geslagen werd door jongens van zijn school – elementen die u overigens niet staft en louter blote beweringen zijn wijst niet op een gegronde vrees in uw hoofde. De algemene informatie over onderwijs en tewerkstelling is niet relevant gezien u reeds lang geleden afstudeerde en stopte met werken op vraag van uw schoonfamilie. Het louter verwijzen naar de algemene situatie in verband met onderwijs en tewerkstelling is hoe dan ook onvoldoende om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken.

4.4. Uit de artikels over incidenten in Ahmadi moskeeën blijkt dat het telkens materiële vernieling van minaretten en andere vandalisering van moskeeën betreft. Dergelijke acties zijn uiteraard afkeurenswaardig, maar wijzen niet op een persoonlijke vervolgingsvrees in uw hoofde. Slechts in één artikel is sprake van een aanval op aanwezige gelovigen, met name op 4 september 2023, al dient gezegd dat in de video vermeld in het artikel enkel materiële vandalisering te zien zijn. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt voorts dat de autoriteiten actie ondernamen en kort daarna drie verdachten arresteerden (zie blauwe map: *Three suspects arrested after Ahmadiyya place of worship vandalised in Karachi's Saddar*). Dit ene incident is onvoldoende om op een vervolgingsvrees in uw hoofde te wijzen.

7. De **opmerkingen op de notities** overgemaakt door uw raadsheer kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen. De door u vermelde problemen van uw familie zijn in rekening genomen bij de beoordeling (zie supra). Het CGVS erkent dat in de notities niets steeds weergegeven is wanneer u onderbroken werd met het oog op een volledige vertaling of wanneer de tolk iets verduidelijkte, maar dit heeft geen impact op de beoordeling. De uiteindelijke vertaling werd immers steeds correct genoteerd. Er is voorts geen enkele concrete aanwijzing dat u geen volledige verklaringen hebt kunnen afleggen. U verklaarde op het einde van het onderhoud dat u alles verteld had over uw problemen en vrees (NPO, p. 14). Uw raadsheer merkte hierna op dat u soms gevraagd werd even te wachten met uw verklaringen, waardoor hij de indruk had dat u soms uw verhaal niet had kunnen afmaken, maar hij kon geen concrete punten aangeven (NPO, p. 14). Hierna vroeg de protection officer aan u of er bepaalde zaken waren die u niet volledig had kunnen vertellen en die u nog wou vertellen, waarop u antwoordde dat u alles verteld had en enkel toevoegde dat u God dankbaar was dat u een visum kreeg.

8. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw broer A.(...) A.(...)na zijn verzoek om internationale bescherming in 2001 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf kreeg.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend. Bijgevolg kan u evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Zoals terecht gesteld in de bestreden beslissing volstaat het louter behoren tot de Ahmadi-gemeenschap niet om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, doch dient de verzoekende partij haar vrees voor vervolging in concreto aan te tonen.

In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad immers vast dat, hoewel Ahmadi's in Pakistan zich in een precaire situatie kunnen bevinden en te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweld, uit de beschikbare informatie geen systematische vervolging van Ahmadi's in Pakistan blijkt. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend immers dienstig op het volgende gewezen: "Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat Ahmadi in Pakistan te maken kunnen krijgen met discriminatoire maatregelen, bedreigingen en geweld. Zo bevat de Pakistaanse 'Penal Code' meerdere artikelen die er specifiek op zijn gericht om het geloof van de Ahmadiyya-gemeenschap als blasfemie te beschouwen en strafrechtelijk te vervolgen. In deze context ontstond een klimaat van religieuze intolerantie en straffeloosheid ten aanzien van de Ahmadiyya-gemeenschap, dat de leden van deze gemeenschap blootstelt aan mishandeling, geweld en intimidatie vanwege sommige medeburgers, alsook vanwege de Pakistaanse overheid. Dit klimaat van religieuze intolerantie en straffeloosheid wordt door de Pakistaanse autoriteiten gedoogd en in sommige gevallen zelfs aangemoedigd, zoals bijvoorbeeld het tolereren en vergoelijken van anti-Ahmadi-propaganda vanwege onder meer extremistische, religieuze groeperingen. Ook in het dagelijkse leven worden de Ahmadi geconfronteerd met haat, (valse) beschuldigingen van blasfemie, bedreigingen, economische belemmeringen

en andere discriminatoire bejegeningen vanwege hun medeburgers. De meerderheid van geweldspiegelingen en/of aanklachten van blasfemie tegen de gemeenschap is afkomstig van medeburgers, omwonenden, van lokale geestelijken, al dan niet opgezweept door haatspeech, en geïndoctrineerd door onevenwichtige curricula in het onderwijs en straffeloze uitingen van haat in de media, ook door politieke leiders. Het aantal aanklachten tegen Ahmadi's onder de blasfemiewetgeving is gedaald sinds 2018 maar vanaf 2021 is een stijging te bemerken. In 2021 en 2022 werden respectievelijk 110 en 107 Ahmadi's aangeklaagd.

Verder dient erop gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat lokale personen die een positie bekleden en een zeker aanzien genieten in de Ahmadiyya-gemeenschap het meeste risico lopen om het slachtoffer te worden van een doelgerichte aanval of moord. Dient evenwel te worden opgemerkt dat het aantal Ahmadi in Pakistan geschat wordt tussen 400 000 tot 600 000 en 2 miljoen tot 5 miljoen, terwijl het aantal doelgerichte moorden in de jaren 2014-2020 varieert tussen twee en elf moorden per jaar. In de jaren 2021-2022 en de eerste helft van 2023 ging het om respectievelijk 3, 3 en 1 moorden per jaar.

Hoewel rekening moet worden gehouden met mogelijke onderrapportering van geweldsdelicten tegen Ahmadi's, en hoewel het CGVS zich bewust is van de precaire situatie waarin Ahmadi in Pakistan zich kunnen bevinden, dient in het licht van de beschikbare landeninformatie besloten te worden dat het loutere feit Ahmadi te zijn in Pakistan als dusdanig niet volstaat om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling of te de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit wordt bevestigd door de UNHCR in de "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Members of Religious Minorities from Pakistan" van januari 2017 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5857ed0e4.html> of <https://www.refworld.org>). Hierin stelt de UNHCR dat Ahmadi "are likely to be in need of international refugee protection on account of religion, ethnicity, (imputed) political opinion, and/or other relevant grounds, depending on the individual circumstances of the case". Uit de COI Focus Pakistan. De Ahmadiyya-gemeenschap van 10 oktober 2023 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat UNHCR sinds januari 2020 geen nieuwe richtlijnen heeft gepubliceerd met betrekking tot religieuze minderheden in Pakistan.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen volgt dat een verwijzing naar een risicoprofiel, met name het behoren tot de Ahmadi-gemeenschap, niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk."

Het betoog van verzoekende partij onder verwijzing van algemene informatie, dat er in Pakistan daden van vervolging jegens de Ahmadi-gemeenschap plaatsvinden, dat er sprake is van een wettelijke strafbaarstelling, dat de Pakistaanse autoriteiten bovendien deze strafwetgeving toepassen en dat medeburgers zich door dezelfde wettelijke bepalingen gesterkt zien om leden van de Ahmadi-gemeenschap aan te vallen, i.e. elementen die op zich niet betwist worden, is geenszins afdoende om *in concreto* afbreuk te doen aan bovenstaande vaststelling dat uit het geheel van de beschikbare informatie niet blijkt dat de situatie in Pakistan van die aard is dat er aldaar sprake zou zijn van een systematische vervolging van de Ahmadi-gemeenschap. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Ahmadi's in Pakistan om een vrees voor vervolging in haar hoofdte aan te tonen, doch dient dergelijke vrees *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter, gelet op wat volgt, in gebreke blijft.

In casu dient immers te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen concrete vrees voor vervolging aantoonde wegens haar Ahmadi-geloof.

Verzoekster meent dat een gewijzigde veiligheidssituatie geen criterium is voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en dat het bestaan van een toekomstgerichte, actuele, individuele gegronde vrees voor één van de vervolgingsgronden wel relevant is. Verzoekster gaat eraan voorbij dat zij er niet in slaagt concreet aannemelijk te maken dat zij een toekomstgerichte, actuele en individuele gegronde vrees voor één van de vervolgingsgronden heeft.

Verzoekster gaat er ook aan voorbij dat zij naar aanleiding van de ziekte van haar broer met een visum België bezocht en aanvankelijk van plan was om na een week terug te keren naar Pakistan. Zij stelde hierbij dat zij van dit plan afzag omdat haar echtgenoot haar vertelde dat de situatie van Ahmadi's verslechterd was, er waren namelijk bedreigingen dat hoge Ahmadi functionarissen vermoord zouden worden en dat zaken van Ahmadi's beschadigd zouden worden. Verzoekster slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de situatie voor Ahmadi's in Pakistan in maart 2023 op minder dan een week tijd dusdanig verslechterde dat zij plots nood had aan internationale bescherming. Zij verklaarde in dit opzicht immers dat de activiteiten van hun gemeenschap toen stopgezet werden omwille van bedreigingen, terwijl uit verzoekster eigen verklaringen ook blijkt dat zowel voor als na haar vertrek de situatie gelijkaardig was. Zo werden zowel voor haar vertrek in 2023 als na haar vertrek in 2023 tot heden de activiteiten voor vrouwen soms tijdelijk stopgezet en soms tijdelijk op kleinschalige wijze georganiseerd. Zij verklaarde ook dat haar man tijdens haar verblijf in België in maart 2023 te horen kreeg dat hoge Ahmadi functionarissen bedreigd waren en dat zij zichzelf en haar man als hoge functionarissen beschouwt omdat zij actieve leden zijn met een zekere zichtbaarheid, terwijl uit haar verklaringen blijkt dat er altijd al bedreigingen waren geweest tegen hoge functionarissen en actieve leden, waardoor ook dit geen acute verslechtering van de situatie was, die haar plotse nood aan internationale

bescherming zou kunnen aantonen. Ook met betrekking tot verzoeksters echtgenoot kan er geen enkel concreet element worden afgeleid waaruit blijkt dat ook hij een actuele en individuele vrees voor vervolging heeft. Desbetreffend kan verwezen worden naar de pertinente vaststellingen dienaangaande van de bestreden beslissing die hier worden hernomen voor de duidelijkheid: *“Gevraagd naar de situatie van uw man sinds uw vertrek uit Pakistan tot nu heeft u het eerst over problemen die hij meemaakte vóór uw vertrek uit Pakistan, met name dat hij aangevallen en bestolen werd. U geeft vervolgens aan dat hij sinds uw vertrek nog meer veiligheidsproblemen meemaakte, met name dat hij achtervolgd wordt en dat mensen hem proberen doen vallen, wat u echter niet staft. U geeft aan dat hij omwille van die redenen stopte met zijn functie als secretaris mal (economie), maar het CGVS merkt op dat u eerder verklaarde dat hij twee jaar geleden, dus reeds een jaar voor uw vertrek uit Pakistan, stopte met deze functie en een andere functie opnam, waaruit blijkt dat hij niet omwille van de verslechterde situatie sinds maart 2023 stopte met zijn functie (NPO, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt geen enkel geloofwaardig concreet element dat erop wijst dat de veiligheidssituatie van uw man sinds maart 2023 tot heden verslechterd is.”*

Waar verzoekster opnieuw verwijst naar het attest van de Ahmadiyya gemeenschap, dat zij reeds eerder neerlegde, werd in de bestreden beslissing pertinent gesteld dat haar functies in de gemeenschap in Pakistan en in België niet in twijfel worden getrokken. Dit attest kan evenwel niet aantonen dat verzoekster louter omwille van haar functies in de Ahmadiyya gemeenschap nood heeft aan internationale bescherming.

Voor zover verzoekster een tegenstrijdigheid leest in het feit dat in de bestreden beslissing enerzijds wordt erkend dat er steeds bedreigingen hebben bestaan en anderzijds wordt gesteld dat verzoekster als actief lid van de Ahmadi gemeenschap niet zal worden blootgesteld aan bedreigingen, kan zij niet overtuigen. Zoals reeds gesteld volstaat een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Ahmadi's in Pakistan om een vrees voor vervolging in haar hoofde aan te tonen niet, doch dient zij dergelijke vrees *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter in gebreke blijft.

De Raad kan vervolgens niet inzien dat verzoeksters echtgenoot en haar kinderen nog steeds op hetzelfde adres in Pakistan zijn blijven wonen indien de toestand voor Ahmadi's in maart 2023 op zeer korte tijd als dusdanig verslechterde derwijze dat er voor verzoekster nood zou zijn aan internationale bescherming, dat haar man en kinderen het risico zouden nemen om in Pakistan te blijven en te wachten tot zij erkend wordt en zij met gezinshereniging naar België zouden kunnen komen. Waar verzoekster valt over het feit dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat haar procedures in België jaren zouden kunnen aanslepen, en zij aanvoert dat zij erop vertrouwt dat de Belgische instanties hun eigen wetten en het Unierecht zullen respecteren bij haar procedures en dus ook de termijnen, overtuigt zij niet. Het wachten op het resultaat van een verzoek om internationale bescherming of van een aanvraag tot gezinshereniging, zelfs al worden de wettelijke termijnen gerespecteerd, staat immers in schril contrast met het hebben van een vrees voor vervolging en een nood aan internationale bescherming mede gelet op het feit dat er geen enkele garantie is op het welslagen van dergelijke procedures. Waar zij erop wijst dat in haar dossier de termijn van zes maanden waarbinnen een beslissing diende te worden genomen niet werd gerespecteerd alsook de informatieplicht van de verwerende partij niet werd nagekomen conform artikel 57/6, § 1, zesde lid van de Vreemdelingenwet, bevestigt zij eens te meer dat dergelijke termijnen gemakkelijk overschreden kunnen worden. Verzoekster toont bovendien niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de lange duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerdte vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek om internationale bescherming.

Waar zij aangeeft dat in de bestreden beslissing in hoofde van haar oudste zoon wordt genegeerd dat opgroeien onder de constante dreiging en vervolging diepe psychologische sporen achterlaat en dat het niet zo vreemd is dat iemand die nog nooit op eigen houtje zijn land verlaten heeft ervoor kiest om samen met zijn familie te reizen, beperkt zij zich tot louter blote beweringen en weerlegt noch verklaart zij volgende pertinente vaststellingen: *“Bovendien is uw oudste zoon reeds meerderjarig, waardoor hij niet zomaar naar België zou kunnen komen zelfs indien u erkend zou worden. Hierop gewezen, zei u dat er geld nodig is om uit Pakistan te kunnen vertrekken en dat uw zoon bang is om alleen te vertrekken gezien hij nog nooit alleen gereisd heeft. Beide redenen houden weinig steek. U verklaarde eerder immers dat u van plan was om samen met uw hele gezin Pakistan te verlaten, wat een indicatie is dat jullie voldoende financiële middelen hebben. Ook het feit dat u de voorbije jaren herhaaldelijk naar Europa en India reisde wijst erop dat jullie financiële situatie niet slecht is. Voorts is het weinig aannemelijk dat u en uw man jullie zoon in gevaar in Pakistan zouden laten leven omdat hij, een volwassen jongeman die zelfstandig en intelligent genoeg is om universitaire studies te starten, niet alleen durft te reizen.”*

Het betoog dat in de bestreden beslissing genegeerd wordt dat de Ahmadiyya moskeeën in Karachi regelmatig gevisieerd worden omdat het gebedshuizen zijn van de Ahmadiyya gemeenschap, doet niets af aan de pertinente vaststelling dat er geen enkele indicatie is dat verzoekster persoonlijk werd gevisieerd. Ook

hier kan de verwijzing naar algemene informatie over aanvallen op Ahmadiyya moskeeën niet volstaan om een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in haar hoofde aan te tonen, doch zij dient dergelijke vrees en risico *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij echter, in gebreke blijft.

Met het betoog dat er gelet op de algemene informatie waaruit blijkt dat er meerdere Ahmadiyya moskeeën in Karachi werden aangevallen in de door verzoekster aangehaalde periode waardoor er verwarring kan bestaan over meerdere aanvallen tijdens een summier gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, overtuigt verzoekster ook niet.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij de moskee hebben aangevallen toen zij daar zelf aanwezig was en dat zij, wanneer gevraagd werd wanneer dit plaatsvond, stellig verklaarde dat dit zich voordeed in februari 2023 (Vragenlijst, vraag 3.5). Wanneer hierop volgend gevraagd werd of er nog incidenten waren waarbij zij betrokken was, sprak verzoekster enkel over het gegeven dat zij onderweg naar huis een keer is lastiggevallen (Vragenlijst, vraag 3.5.). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen sprak zij echter, wanneer gepolst werd naar incidenten die zij zelf heeft meegemaakt, louter over een incident in de moskee op 18 januari 2023 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Het is pas wanneer zij met de tegenstrijdigheid in haar verklaringen werd geconfronteerd dat zij plots melding maakt van een ander incident in een moskee in februari waar er een aanval was en zij ook aanwezig was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Ondanks het feit dat de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij de incidenten waarmee zij persoonlijk betrokken was en waarop zij haar verzoek om internationale bescherming steunt op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt.

Er kan dan ook wel degelijk van verzoekster worden verwacht dat zij ook op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk en accuraat kan toelichten wanneer zij persoonlijk betrokken is geweest bij een dergelijk incident. Bovendien werd haar bij aanvang van het persoonlijk onderhoud nog gevraagd of zij opmerkingen had bij het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij zij enkel stelde niets speciaals op te merken en de vragen te zullen beantwoorden (Notities van het persoonlijk onderhoud; p. 2). Indien zij op de Dienst Vreemdelingenzaken zoals zij thans laat uitschijnen verward was geweest en met betrekking tot de datum van het incident waarbij zij persoonlijk betrokken was geweest een foutieve of niet accurate verklaring had afgelegd, kon redelijkerwijze worden verwacht dat zij dit tijdens het persoonlijk onderhoud zou rechtzetten wanneer gepolst werd naar haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non*.

De Raad kan zich evenmin scharen achter de argumentatie dat de verwerende partij door de aanval op van 18 januari 2023 uit het bredere patroon te isoleren, blijkt geeft van een onzorgvuldig onderzoek naar schendingen van grondrechten van verzoekster in haar land van herkomst in het bijzonder haar recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst. Verwerende partij dient zich immers niet enkel te baseren op de algemene toestand van het land van herkomst, maar er moet ook een individueel onderzoek naar de situatie van de verzoeker plaatsvinden, hetgeen *in casu*, gelet op de motieven van de bestreden beslissing die hoofdzakelijk gebaseerd zijn op verzoeksters eigen verklaringen en de door haar bijgebrachte documenten, wel degelijk is gebeurd.

De vergelijking die gemaakt wordt met gebeurtenissen uit 1941, waarbij een menigte door de Antwerpse straten trok om Joodse eigendommen te vernielen en waarbij er twee synagogen werden geplunderd en verbrand, terwijl de Dossin Kazerne op haar website over deze aanval berichtte dat er geen doden en gewonden vielen, kan niet aantonen dat er voor verzoekster een nood is aan internationale bescherming conform artikel 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het weze herhaald dat het behoren tot de Ahmadiyya gemeenschap, niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van haar vraag naar internationale bescherming, waarbij zij haar vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen, is gebeurd. Verzoekster brengt geen concrete en valabele argumenten aan teneinde hier een ander licht op te werpen.

Verzoekster wijst verder op algemene informatie waaruit blijkt dat Ahmadi's die klacht neerleggen zichzelf blootstellen aan vervolgingen wegens godslastering en haar eigen verklaring waaruit blijkt dat dit geen zin heeft omdat de overheid er zelf achter zit en er nooit iets gebeurd. Hoewel er kan worden aangenomen dat er mogelijks enige terughoudendheid is om incidenten aan de autoriteiten te melden, kon minstens van verzoekster worden verwacht dat zij dit incident waarover zij in haar schriftelijke verklaring nog heeft gezegd dat zij haar belagers expliciet "kill her" hoorde zeggen, minstens zou melden aan haar gemeenschap om eventueel hulp te krijgen, *quod non*. Verzoekster zou dit incident pas gemeld hebben aan de Ahmadiyya gemeenschap nadat zij naar België kwam en nadat de gemeenschap haar gevraagd had of zij zoiets meegemaakt had. Het feit dat verzoekster enerzijds aangeeft dat die personen de intentie hadden om haar te vermoorden, maar anderzijds in Pakistan niets ondernam om dit te melden en/of hulp te krijgen van haar gemeenschap ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident.

Het nalaten van verzoekster om in 2017 en 2020 in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wordt door verzoekster verklaard door het feit dat zij zorg droeg voor haar familie en dat haar loyaliteit aan haar familie maakte dat ze telkens terugkeerde naar Pakistan. Opnieuw staat het telkens terugkeren van verzoekster naar Pakistan omwille van de zorg en loyaliteit voor en aan haar familie in schril contrast met haar verklaringen. Zij gaf immers aan dat zij reeds lang geleden problemen had omwille van haar religie, zelfs tijdelijk ontslagen was omwille van haar religie en legt documenten neer ter staving van problemen van haar vader en moorden op verwanten en een vriend van haar man omwille van religieuze redenen, hetgeen plaatsvond in 1986, 2012, 2013 en 2016. De vaststelling dat verzoekster desondanks in 2017 en 2020 geen verzoek om internationale bescherming deed en vrijwillig terugkeerde naar Pakistan relativeert de ernst van haar vrees aanzienlijk, te meer zij zelf aangaf dat haar toestand in Pakistan toen niet zo slecht was en er geen concrete, geloofwaardige indicaties zijn dat de toestand aanzienlijk verslechterd is sinds maart 2023. Van een persoon die zou vrezen voor zijn leven omwille van religieuze redenen kan dan ook worden verwacht dat hij een beroep doet op de beschermingsmogelijkheden die hiervoor specifiek voorzien zijn en aldus een verzoek om internationale bescherming in Duitsland indiende teneinde internationale bescherming te bekomen. Ook deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan verzoeksters beweerde nood aan bescherming.

Waar verzoekster nog aanhaalt dat zij een steeds een actieve en openlijke rol heeft gespeeld binnen de gemeenschap en als secretaris *taleem* die lesgeeft aan meisjes van de Ahmadiyya gemeenschap, in het bijzonder het onderwijs in de Koran, ze minstens gepercipieerd kan worden door de Pakistaanse autoriteiten als iemand die blijk geeft van proselitisme of bekeringsdrang, gaat zij voorbij aan de specifieke vaststellingen desbetreffend in de bestreden beslissing die voor de duidelijkheid hier worden hernomen: ***“Tenslotte dient opgemerkt te worden dat het actief lid zijn van de Ahmadiyya-gemeenschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk zal worden bedreigd en vervolgd. Uit de COI Focus Pakistan. De Ahmadiyya-gemeenschap van 10 oktober 2023 blijkt immers dat het relatieve belang van verschillende functies en de zichtbaarheid van deze functies sterk verschilt binnen de gemeenschap. In casu dient te worden vastgesteld dat uw activiteiten in het verleden of het heden voor de Ahmadi-gemeenschap uw terugkeer naar Pakistan niet in de weg staan. Wat uw vroegere activiteiten in Pakistan betreft, dient opgemerkt te worden dat de hoogste functie die u uitgeoefend hebt secretaris van de *lajna* was, meer bepaald de laatste zes jaar voor uw vertrek naar België (NPO, p. 5). Minstens tijdens uw reis naar Duitsland in 2020 oefende u al deze functie uit, desondanks deed u geen verzoek om internationale bescherming in Duitsland, keerde u vrijwillig terug naar Pakistan en zette u uw functie verder. Ook in maart 2023 was u aanvankelijk nog van plan vanuit België terug te keren naar Pakistan. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u Pakistan verlaten heeft omwille van het feit dat u niet in alle vrijheid en zonder enige belemmering uw geloof heeft kunnen belijden. Wat betreft uw activiteiten in België kan vastgesteld worden dat u in 2023 in Luik aangesteld bent als lokale secretaris *taleem* (opleiding), waarbij u online les geeft, ishaat (verdelen van boeken) en sanato dastakari (aanleren van een vak aan vrouwen). Uit uw verklaringen blijkt dat u in Pakistan ook secretaris *taleem* bent geweest en dat u de laatste zes jaar voor uw vertrek voorzitter was van de *lajna*, wat een hogere functie is dan de functies die u momenteel in België bekleedt (NPO, p. 5). Gezien u er niet in slaagde aan te tonen dat u in Pakistan vervolgd werd toen u een hogere functie uitoefende (zie supra), is er geen indicatie dat u omwille van uw lagere functies in België een risico op vervolging zou lopen bij terugkeer. U toont bovendien niet aan dat uw activiteiten in België gekend zijn in Pakistan. U toont daarnaast ook niet aan dat u bij terugkeer naar Pakistan dezelfde functies zou (kunnen) uitoefenen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers niet dat functies uitgeoefend in de Ahmadi-gemeenschap in het buitenland, bij terugkeer naar Pakistan kunnen worden opgenomen. U slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat u omwille van voormelde activiteiten een gegronde vrees tot vervolging loopt bij terugkeer naar uw land van herkomst.”*** Hieruit blijkt afdoende dat verzoekster er niet in slaagde aan te tonen dat zij in Pakistan vervolgd werd toen zij een hogere functie uitoefende, waardoor er geen indicatie is dat zij omwille van haar lagere functies in België een risico op vervolging zou lopen bij terugkeer. Daarenboven brengt verzoekster geen enkel concreet element bij waarbij zij aannemelijk kan maken dat haar activiteiten in België gekend zijn in Pakistan.

Verzoekster hekelt verder dat in de bestreden beslissing niet wordt verduidelijkt of na de arrestatie van de verdachten zij in voorhechtenis gehouden zijn en of er daadwerkelijk een strafonderzoek is gestart, terwijl in de beschikbare landeninformatie wordt gewaarschuwd voor het weinige gevolg dat de Pakistaanse politie geeft aan klachten voor aanvallen tegen de Ahmadiyya gemeenschap.

Verzoekster doet hiermee echter geen afbreuk aan de specifieke vaststellingen met betrekking tot de door haar neergelegde artikelen. Hierbij werd duidelijk gesteld dat uit de artikelen over incidenten in Ahmadiyya moskeeën, die door verzoekster ter staving van haar persoonlijke nood aan internationale bescherming werden neergelegd, blijkt dat het telkens materiële vernieling van minaretten en andere vandalisering van moskeeën betreft. Zo werd terecht gesteld dat hoewel dergelijke acties uiteraard afkeurenswaardig zijn, niet wijzen op een persoonlijke vervolgingsvrees in verzoeksters hoofd. Hierbij werd overigens in de bestreden beslissing toegelicht dat er slechts in één artikel sprake van een aanval op aanwezige gelovigen, met name op 4 september 2023, maar dat in de video vermeld in het artikel enkel materiële vandalisering te zien zijn.

Ook uit dit incident kan er hoofde van verzoekster geen persoonsgerichte vervolgingen worden afgeleid. Het feit dat in de bestreden beslissing enkel wordt vermeld dat de autoriteiten actie ondernamen en kort daarna drie verdachten arresteerden, maakt de beoordeling van de door verzoekster neergelegde documenten niet onzorgvuldig noch ondeugdelijk. Het feit of deze verdachten in voorhechtenis gehouden zijn en of er daadwerkelijk een strafonderzoek is gestart, kan geen ander licht werpen op de door verzoekster voorgehouden persoonlijke nood aan internationale bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanbod, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiietische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

De provincie Sindh is gelegen in het zuidoosten van Pakistan. In 2017 had de provincie een geschat inwonersaantal van bijna 48 miljoen inwoners, waarbij iets meer dan de helft woonachtig was in stedelijk gebied.

In Sindh is sinds 2014 een veiligheidsoperatie aan de gang, die vooral toegespitst is op de hoofdstad Karachi. Deze operatie is gericht op het bestrijden van vier categorieën van gewelddadige groeperingen die betrokken zijn bij het geweld in de stad: de TTP, sektarische gewapende groeperingen, gewapende vleugels van etno-politieke partijen en criminele bendes. Aan de Rangers werden 'speciale bevoegdheden' toegekend om de verscheidenheid aan geweld aan te pakken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat TTP en in mindere mate ISKP in de provincie Sindh. Er werd gerapporteerd over enkele 'sleeper cells' van TTP in de Karachi. Voorts blijkt dat verschillende Sindh-separatistische en nationalistische bewegingen allianties zijn aangegaan met hun evenknieën in Balochistan. Ze bieden elkaar ondersteuning bij operaties en trainingsfaciliteiten. Gewapende groeperingen uit Balochistan konden zo hun operationeel gebied uitbreiden tot Karachi. Daarnaast vormden criminele activiteiten een uitdaging voor de politiediensten in Sindh.

Volgens ACLED werden er in 2022 59 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode acht aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden en PICSS telde 25 incidenten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Sindh in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. De terroristische incidenten waren religieus of nationalistisch van aard en vonden meestal plaats in Karachi. Het totaal aantal slachtoffers in de gehele provincie bleef beperkt. CRSS rapporteerde een daling van 50% van het geweld in de provincie Sindh in vergelijking met 2021. Het merendeel van de gewelddaden die plaatsvonden waren bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Pakistaanse veiligheidsdiensten (o.a. Rangers), maar ook burgers gevisieerd worden.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Sindh.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Sindh in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Sindh een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Sindh. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld." De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering geheel ongemoeid laat, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt. Verzoekster brengt dan ook geen informatie bij die een ander licht kan werpen op deze analyse te meer verwerende partij voormelde informatie actualiseerde met haar aanvullende nota van 12 september 2024 waarin de COI Focus Pakistan: Security situation van 25 juni 2024 is vervat. Deze informatie ligt in dezelfde lijn als de vorige.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF